

ଅମ୍ବାନାଥ

ଗୁଣ୍ଡା

ଅମରନାଥ ଗୁମ୍ଫା ଉଗବାନ ଶିବଙ୍କର ପ୍ରମୁଖ ଧାର୍ମିକ
ମୂଳ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ । ସେଠାରେ ପ୍ରାକୃତିକ
ଶିବଲିଙ୍ଗ ତିଆରି ହୋଇଥାଏ । ତାଙ୍କୁ ‘ଅମରେଶ୍ଵର’
ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଜହାୟାଏ ।

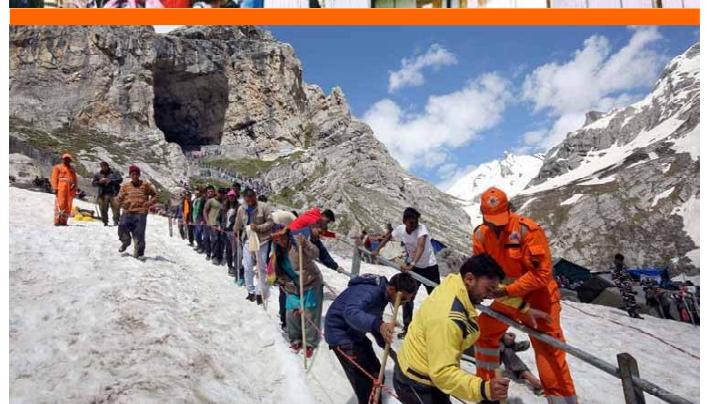
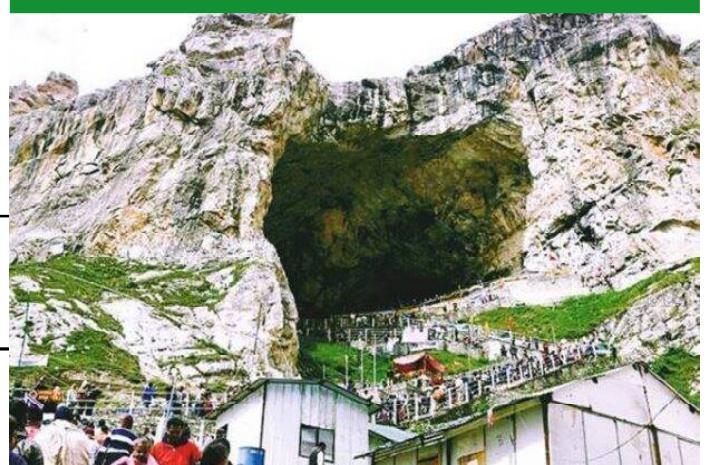

ତିଆରି ହୋଇଥାଏ । ତାଙ୍କୁ ‘ଅମରେଶ୍ଵର’ ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାୟାଏ । ଗୁମ୍ଫାର ପରିଧି ପାଖାପାଖୁ ୧୪୦ ଫୁଟ ଓ ସେଠାରେ ଉପରୁ ବରଫ ପାଣିର ବୁନ୍ଦା ସ୍ଥାନେ ସ୍ଥାନେ ପଡ଼ୁଥାଏ । ଏହାର କେନ୍ଦ୍ରରେ ଏପରି ଏକ ସ୍ଥାନ ଅଛି ଯେଠାରେ ପଡ଼ୁଥିବା ହିମବିଦ୍ୟୁରେ ଦଶ ଫୁଟ ଲମ୍ବାର ଶିବଳିଙ୍ଗ ତିଆରି ହେବାର ଦେଖାୟାଇଥାଏ । ଆଶ୍ରମ୍ୟିକର କଥା ଏକ ଯେ ଶିବଳିଙ୍ଗ ଶକ୍ତ ବରଫରେ ତିଆରି ହୋଇଥାନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ପଡ଼ୁଥିବା ହିମବିଦ୍ୟୁ ହାଲୁକା ବରଫରେ ପରିଶତ ହୋଇଥାଏ ଯେଉଁଥିରେ ହାତ ମାରିଲେ ଭାଜିଯାଏ । ମୂଳ ଅମରନାଥ ଶିବଳିଙ୍ଗର କିଛି ଫୁଟ ଦୂରରେ ଗଣେଶ, ଭୈରବ ଓ ପାର୍ବତୀଙ୍କର ସେହିପରି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ହିମଖଣ୍ଡତର ଆକୃତି ତିଆରି ହୋଇଥାଏ । ଗୁମ୍ଫାର କେନ୍ଦ୍ରରେ ବରଫର ଏକ ଖଣ୍ଡ ତିଆରି ହୋଇଥାଏ । ଗୁମ୍ଫାର କେନ୍ଦ୍ରରେ ବରଫର ଏକ ଖଣ୍ଡ ତିଆରି ହୋଇଥାଏ, ଯାହା ଅଛୁ ଅଛୁ ହୋଇ ପଥର ବିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ କୃତି ପାଇଁ ଦୂର ଗଜରୁ ଅଧିକ ଉଚ୍ଚ ହୋଇଯାଏ । ଶ୍ରୀବନ୍ଦର ପୂର୍ଣ୍ଣମାରେ ଶିବଳିଙ୍ଗ ପୂରା ଆକାର ପ୍ରାୟ କରିଥିବାର ଦେଖାୟାଏ ଓ ଅମାବାସ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧୀରେଧୀରେ ଛୋଟ ହୋଇଯାଏ । ଓ ଅମାବାସ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧୀରେ ଛୋଟ ହୋଇଯାଏ । ଚନ୍ଦ୍ର ସମ୍ଭାବ ଶିବଳିଙ୍ଗଙ୍କ ସହିତ ସହିତ ରହିଛି ବୋଲି ମାନ୍ୟତା ରହିଛି । ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ଯେ ଏପରି କେଉଁ କାରଣ ଚନ୍ଦ୍ରର ପ୍ରଭାବ ଏହି ଶିବଳିଙ୍ଗଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଥାଏ ଓ ଅନ୍ୟ ଗୁମ୍ଫାରେ ବୁନ୍ଦ ବୁନ୍ଦ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିବା ପାଶି ଶିବଳିଙ୍ଗଙ୍କ ରୂପ କହିଛି ନିଏ ନାହିଁ? ଅମରନାଥ ଗୁମ୍ଫା ପରି ଅନେକ ଗୁମ୍ଫା ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଅବରାବତୀ ନଦୀ ପାଖରେ ଆଗକୁ ଗଲେ ଅନେକ ଛୋଟ ଛୋଟ ଗୁମ୍ଫା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ସେ ସମସ୍ତ ଗୁମ୍ଫା ବରଫରେ ଘୋଡ଼େଇ ହୋଇ ରହିଛି । ସେଠାରେ ହିମବିଦ୍ୟୁ ପଡ଼ିଲେ ମଧ୍ୟ ଶିବଳିଙ୍ଗ ତିଆରି ହୋଇନଥାଏ ।

ପୌରାଣିକ ଉତ୍ତିହାସ :
କାଶ୍ଚୀର ଘାଟିରେ ରାଜା ବଂଶ ଓ ରଷି କଶ୍ୟପ ଓ ତାଙ୍କ
ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ନିବାସ ସ୍ଥାନ ଥିଲା । ପୌରାଣିକ କଥା
ଅନୁସାରେ ଥରେ କାଶ୍ଚୀର ଘାଟି ଜଳମଘ୍ନ ହୋଇ ବଡ଼ ହୃଦର
ଆକାର ନେଇଥିଲା । ସେତେବେଳେ ରଷି କଶ୍ୟପ ଏହି ଜଳକ
ଅନେକ ନଦୀ ଓ ଛୋଟ ଛୋଟ ଜଳପ୍ରୋତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରବାହିତ
କରିଦେଇଥିଲା । ସେ ସମୟରେ ଭୂଗ୍ର ରଷି ପବିତ୍ର ହିମଳୟ
ପର୍ବତର ଯାତ୍ରା ସମୟରେ ସେ ବାଟ ଦେଇ ଯାଇଥିଲେ
ତେବେ ଜଳପ୍ରତିକ କମ୍ ହେବା ପରେ ହିମଳୟ ପର୍ବତରେ
ପ୍ରଥମେ ଭୂଗ୍ର ରଷି ଅମରନାଥର ପବିତ୍ର ଗୁମ୍ଫା ଓ ବରପଦ
ଶିବଜାନ୍ମ ଦେଖିଥିଲେ । ମାନ୍ୟତା ଅନୁସାରେ ସେବୋତ୍ତମ ଏହି
ସ୍ଥାନ ଶିବ ଆରାଧନା ଓ ଯାତ୍ରାର ପ୍ରମୁଖ ଦେବସ୍ଥାନ
ହୋଇଗଲା, କାରଣ ସେଠାରେ ଭଗବାନ ଶିବ ତପସ୍ୟ
କରିଥିଲେ ।

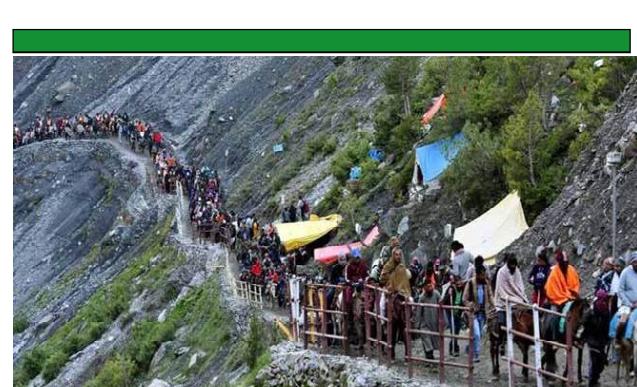
ଶୈତାନୀକ ପ୍ରମାଣ :

ଅମରନାଥ ଗୁମ୍ଫାକୁ ପୁରାତତ୍ତ୍ଵ ବିଭାଗ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ବର୍ଷର
ପୁରାତନ ଅନ୍ଧବା ମହାଭାରତ ସମୟର ଗୁମ୍ଫା ବୋଲି କହିଲେ
ମଧ୍ୟ ଏହି ଆକଳନ ଭୁଲ ହୋଇପାରେ । ହିମଳୟର ପ୍ରାଚୀର
ପାହାଡ଼ଗୁଡ଼ିକ ଲକ୍ଷାଧୂଳ ବର୍ଷର ପୁରୁଣା ବୋଲି କୁହାଯାଏ
ସେଠାରେ ଯଦି ଅନେକ ଗୁମ୍ଫା ଥିବା ତେବେ ହିମୟମୁଗ୍ନ ସମୟରେ
ହୀ ସେପାରୁ ତିଆରି ହୋଇଥିବ ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟଠାର
୧୭ରୁ ୧୩ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ । କେଳାସ ଯିଏ ଯାଏ, ଯେ
ମୋକ୍ଷ ପ୍ରାସ୍ତୁ କରେ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଜଣେ ଜାଗରେ
ଲେଖକ ଲୋଗେନ୍ଦ୍ର ତାଙ୍କ ପୁଷ୍ଟକ, ‘ତ୍ୟାଳି ଅଟ୍ କାଶ୍ଚୀର’ରେ
ଲେଖିଛନ୍ତି ପୂର୍ବରୁ କାଶ୍ଚୀର ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ଅମରନାଥ
ତୀର୍ଥଯାତ୍ରାମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରମଣ କରାଉଥିଲେ ।

ଅମରନାଥ ଗୁପ୍ତା ଶ୍ରୀନଗରଠାରୁ ପାଖାପାଞ୍ଜି ୧୪୫ କି.ମି ଦୂରରେ ହିମାଳୟ ପରତ ଶ୍ରେଣୀରେ ଅବସ୍ଥିତ । ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ପରନଠାରୁ ମା ୯୭୮ ମିଟର ଉଚ୍ଚତରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏହି ଗୁପ୍ତାର ଉଚ୍ଚତା ୧୫୦ ଫୁଟ ଓ ଲକ୍ଷ ୧୦ ଫୁଟ । ଅମରନାଥ ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ଯିବାକୁ ହେଲେ ଦୁଇଟି ରାଷ୍ଟ୍ର ରହିଛି- ଗୋଟିଏ ପହଳିଗାମ ହୋଇ ଯାଇଛି ଓ ଅନ୍ୟତି ସୋନମର୍ଗ, ବାଲାଟାଳ ହୋଇ ଯାଇଛି । ଏହାର ଅର୍ଥ ଦେଶର କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗଲେ ପ୍ରଥମେ ପହଳିଗାମ ବା ବାଲାଟାଳ ହୋଇ ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଏହା ପରିର ରାଷ୍ଟ୍ର ପାଦରେ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଏବେ ଆସିବୁ ଅମରନାଥ ଗୁପ୍ତାର ରହସ୍ୟ ବିଷୟରେ ଜାଣିବା ।

ଅମ୍ବରନାଥ ସୁଞ୍ଜ ଭଗବାନ ଶିବଙ୍କର ପ୍ରମୁଖ ଧାର୍ମିକ ସୂଳ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ । ସେଠାରେ ପ୍ରାକୃତିକ ଶିବଲିଙ୍ଗ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ ସ୍ଵଯଂମୁଁ ହିମାନୀ ଶିବଲିଙ୍ଗ ଓ ବାବା କର୍ଣ୍ଣନୀ ଦେଇ ପଦ୍ମ ଲହାମାର । ଦିନରିକେ ପଦ୍ମ ମୋରେ ଦ୍ଵା ମନ ଲୟାର ଛିକିଲା

ଗୋଟିଏ କାହାର

ଗଜ , ତୁଳୀ , ରଜ
 ମାଧ୍ୟମରେ ଲୋକମାନେ
 ଚିତ୍ରକଳା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା
 ଆପଣମାନେ ଦେଖୁଥିବେ ।
 ହେଲେ ଜାପାନର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି
 ବିଭିନ୍ନ ଗନ୍ଧ ପତ୍ରରେ ଏଇଲି
 ଅନନ୍ୟ କଳାକୃତି ପ୍ରସ୍ତୁତ
 କରିଛନ୍ତି ଯାହାକୁ ଦେଖିଲେ ଆଖୁ
 ଫେରାଇ ହେବନାହିଁ ।
 ଲିଟେପଲିଙ୍ଗ ଆର୍ଟ ନାମକ ଏକ
 ଏକାଶଭିତ୍ର ସେହି କଳାକୃତିର
 ଫଳାଫଳ ଉନ୍ନତାଗ୍ରାମରେ
 ଅପଳୋଡ଼ ହୋଇଛି । ସେଥିରେ
 ବ୍ୟକ୍ତିଜଣକ ପ୍ରକୃତିର ବିଧିଧତା
 ସହ ବିଭିନ୍ନ ମାନବୀୟ
 ଆବେଗକୁ ଫୁଟାଇବାକୁ ପ୍ରୟାସ
 କରିଛନ୍ତି । ସବୁଠା ମୁଦ୍ରିତପୂର୍ଣ୍ଣ
 କଥା ହେଲା ତାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ
 କଳାକୃତି ପରିଷରଠାରୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ
 ରିନ୍ଦି । ସବୁଗୁଡ଼ିକ ଗୋଟିଏ

କରିଥାନ୍ତି । ସେହି ସମସ୍ୟାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ଲାଗି ପ୍ରଥମେ
ସେ ଖବରକାଗଜ ସାହାଯ୍ୟରେ ଏଉ କିଳାକାଢ଼ି ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରୁଥିଲେ । ପରେ କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଶାନ୍ତିଶ୍ରୀ କଳାକାରଙ୍କୁ ଦେଖୁ
ପଡ଼ଇରେ ଚିତ୍ରକଳା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ।

ଜାଣ୍ଡକ କିଛି ପରମାରାର ଧାର୍ମିକ ଓ ବୈଜ୍ଞାନିକ ମହତ୍

ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବଙ୍କୁ ପୂଜାର୍ତ୍ତନା କରିବା- ହିନ୍ଦୁ ଶାସ୍ତ୍ର ଅନ୍ତର୍ମାୟୀ ନିଯମିତ ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବଙ୍କୁ ଜଳ ଅର୍ପଣ କଲେ ପରିବାରରେ ସୁଖଶାନ୍ତିର ବାତାବରଣ ରହିବା ସହ ସମାଜରେ ମାନସକାନ ପ୍ରାସି ହୋଇଥାଏ । ଏହାସହ ଏହାର ବୈଜ୍ଞାନିକ ଜାଗରଣ ହେଉଛି, ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ଜଳ ଅର୍ପଣ କରିବା ସମୟରେ ଜଳ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ରଶ୍ମି ଯେଉଁ ସମୟରେ ଆମ ଚକ୍ଷୁ ଉପରେ ପଡ଼େ ଏହା ଦୃଷ୍ଟି ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । ଚରଣ ସର୍ବକାରି ପ୍ରଶାମନ କରିବା- ଗୁରୁଜୀନଙ୍କ ଚରଣ ସର୍ବକାରି ପ୍ରଶାମନ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଭଗବାନ, ଗୁରୁଜୀନଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ମିଳିବା ସହ ଜୀବନର ପରମ ଉତ୍ସାହିତ ଓ ବୋଲିଥାଏ ।

ସମସ୍ତ କାହାରଙ୍କୁ ଦୂର ହେଉଥାଏ ।
ଦୂର ହସ୍ତ ଯୋଡ଼ି ପ୍ରଶାମ କରନ୍ତୁ - ଭାରତୀୟ ପରମରା ଅନୁଯାୟୀ ଭଗବାନ ଓ ଶୁଭୁଜନଙ୍କୁ ପ୍ରଶାମ କରିବା ସମୟରେ ଦୂର ହସ୍ତର ପାପୁଳିକୁ ଯୋଡ଼ି ନମଞ୍ଚାର ସମୟରେ ଦୂର ହସ୍ତର ପାପୁଳିକୁ ଯୋଡ଼ି ନମଞ୍ଚାର କରିବା ଉଚିତ । ଏହାର ବୈଜ୍ଞାନିକ କାରଣ ହେଉଛି, ଯେଉଁ ସମୟରେ ଆମେ ହସ୍ତ ଯୋଡ଼ି ନମଞ୍ଚାର କରୁ ସମସ୍ତ ଆଜୁଠି ପରମ୍ପରକୁ ଦ୍ଵର୍ଷ କରିଥାଆନ୍ତି । ଏହାର ଉତ୍ତମ ପ୍ରଭାବ ଚକ୍ର, କାନ ଓ ମହିଷ୍ମ ଉପରେ ପଡ଼ିଥାଏ ।

ମଥା ଟିଳକ ଲଗାଇବା ପରମା- ଭାରତୀୟ ପରମାରେ ମହିଳା ହୁଅଛୁ ଅଥବା ପୁରୁଷ ମଥାରେ ଟିଳକ ନିଶ୍ଚୟ ଲଗାଇଥାଆଛି । ଧାର୍ମିକ ମାନ୍ୟତା ଅନୁଯାୟୀ, ମଥାରେ ଟିଳକ ଲଗାଇଲେ ଭଗବାନଙ୍କ ବିଶେଷ ଆଶୀର୍ବଦ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥାଏ । ଆଜ୍ଞା ଚକ୍ରରେ ଟିଳକ ଲଗାଇଲେ ଏକାଗ୍ରତା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ ।

ପଢ଼୍ୟ ରଙ୍ଗନ ମିଶ୍ର

କାଳଗନ୍ଧ

ଶେଖିଲ ଆଉ ସେ ଯେତେବେଳେ ଦୂମର ସବୁରୁ ନିଜର ମଣିଷ ପାଖରୁ ହଠାତ ପର ପର ବାପ୍ତା ଆସେ । ସବୁ କଥାରେ ସବୁ କାମରେ ଖୋଲୁଥିବା ଲୋକ, ଯେବେ କିଛି ନିଜଶେଳ ଦୂମରୁ ଦୂରେର ରହିବାକୁ ଦେଖା କରେ । ସବୁବେଳେ ଚବର ଚବର ଦୂମ କଣ କଣ କଣଦେଇଥିବା ସେ ପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ସ୍ଵାଗାସୁର ଦୂମ ହେଇଯାଏ । ଅସ୍ତ୍ରିତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ମଣିଷ ପାଇଁ ସବୁବେଳେ ଅସହ୍ୟ । ଗାହୁର ଅବସ୍ଥା ବି ଆଜି ଠିକ୍ ସେମିତି ହେଇଥିଲା । କିଛି ବୁଝିପାରୁନଥିଲା ସେ, ତାଥାର କଣ ଘରୁଛି ଆଉ କାହିଁକି ଘରୁଛି । ଏତେ ଦିନର ସମ୍ପର୍କରେ ଏବେ ହଠାତ ଏମିତି କଣ ହେଇଗଲା ଯେ ଗୋଜି ସ୍ଵାର ବଦଳିଗଲା । ନା ଅଛି ଆର ଭଲ ଯୋନରେ କଥାରେ କୋଟ ପିଲାକ ଭଲିଆ ବୁଝିଯାଏ... କିନ୍ତୁ ତାର ରାଗ ରୂପା ତ କେବେ ଏବେ ଦିନ ଦୂହେନି । କିମେ ମନେରେବେଳେ ପୁଣି ପୂର୍ବରତ୍ନରେ ହେଇଯାଏ । କିନ୍ତୁ, ଆଜି ଆର ସେମିତି କିଛି ଲାଗୁନି । ବରା ଏମିତି ଲାଗୁଣ୍ଡି ସେମିତି ସେ ହିଁ ଆଜି ପାଗେଲାରୁ ଦୂରୁ ମାୟାଦୂର ହେଇଯାଇଛି ।

ଅବଶ୍ୟ ବିନ ଥିଲା ରାହୁଳ ନିଜେ ବାହୁନ୍ଥିଲା ଯେ ଗୋଜି ମଧ୍ୟାଦୂର ହେଇଯାଇ । ଦୂନିଆକୁ ଚିହ୍ନିପାରୁ । ଦୂରୁ ଠିକ୍ ଜାଣି ନିଜ ନିଜ ନେଇପାରୁ । ହେଲେ, ଗାବୋଲି କଣ ସେ ରାହୁଳକୁ ଭୁଲିଯିବ ? ଏକଥା ସେ କେବେ ସ୍ଵପ୍ନରେ ବି ବାହୁନ୍ଥିଲା । ସ୍ଵପ୍ନ ଯେତେ ଶିଖିଶାଳୀ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ତାର ପୌର୍ଣ୍ଣ ଶରୀର ଯେ ଗୋଜି ନାରୀ ଦୂମନାରେ କମ । ରାହୁଳ ତା ପୌର୍ଣ୍ଣ ହେଇବାରେ କାରିଗରିଲା । କୌଣସି କାମରେ ମନ ଲାଗୁନଥିଲା । ବିକେ ବିକେ କଥାରେ ଚିତ୍ତିତି ହେଇଥିଲା । କାନନଗା ତାର ଦୂର୍ବଲସହିତ ମନେ ହେଇଥିଲା । ସେ ନିଜେ ଜାଣିପାରୁନଥିଲା ତାଥା ଏମିତି କାହିଁ ହେବି । ଗୋଟିଏ ହିଁ କେମିତି ତାର ଏବେ ବଢ଼ି ଦୂନିଆକୁ ଆଖି ପିଲାକେ ଓଳକ ପାଲକ କରିଦେଇଛି । ଯେତେ ଦେଖି କଲେ ବି ମାନସିକ ଅଶ୍ରୁର ଫେରିବାକୁ ବାଟ ପାଇନଥିଲା ରାହୁଳ । ଶେଷରେ ସେ ନିଷିରି ନେଲା ଯାହା ବି ହେଇଯାଇ ଆଜି ସବୁ କଥାର ରପା ଦ୍ୱାରା କରିବାକୁ ପରିବି । ଏକଥା ନହେଲେ ସେବୁକ । ଏମିତି ମହି ଉଚ୍ଚାରୀରେ ବୁଲିବା ଆଉ ତା ଦୂରା ହବନି । ଆଜି ସବୁ ଶେଷ କରିବାକୁ ହବ । ଗୋଟିକୁ ଫୋନ ଲାଗେଇଲା ରାହୁଳ । ତିନିଥର ରିଙ୍ଗ ହେଇ କଟିଲା କଥାପାଇଁ କରି ଉଠେଇଲାନି । ରାହୁଳ ଆଜି ହାର ମାନିବା ଅବସ୍ଥାରେ ନଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ଯାଏ ଗୋଜି ଫୋନ ନଳଠେରି ସେବେଯାଏ ସେ ସେମିତି ଲଗାରୁଥିବା ବୋଲି ନିଷିରି ନେଇଯାଇ । ତରୁଥାର ଫୋନ କଟିଲା ପରେ ପଞ୍ଚମ ଅଥବା କେବିରି ଗୋଜି ଉଠେଇଲା ।

- 'ହ୍ୟାମୋ, କଣ ହେଲା.. କାହିଁ ଏବେ ଥର କଲ କରି ଡିଷ୍ଟର୍ କରୁଛ ?' ଗୋଜି ବିଦିଲା ଭଲ ସବେରେ ସେପର କହିଲା ।

- 'ଓଇ, ଆଜି ମାତାମନ୍ଦ୍ର ଆମ କମ ତିଷ୍ଠର କଳା ତାହେଲେ । ଆଗରୁ ତ ଦିନେ କଲ ନଳକେ ଦୂମେ ବ୍ୟଥ ହେଇଯାଇଥିଲ ? ଆଜି ସୁମି ମୁଁ କଲ କଲା ରୂପ ଦୂମକୁ ବିଷ୍ଣୁର ଲାଗୁନଥିଲା । ପ୍ରତିତି ଶର ଉଚାରଣ କଳାବେଳେ ଆଖି ପାଇନଥିଲା ତାର ଛଳକ ହେଇଯାଇଥାଏ ।

- 'ସେ ବେକାର କଥା ବଦ କର ରାହୁଳ .. କଣ କାମ ଅଛି କୁହ ?'

- 'ଗୋଜି, କଣ ହେବିଟି ଦୂମର ? ମୋ ସବୁ ଆର ଆମ ଭଲ କିମି କରି ଦୂମର ? ମୋ ହେବିଟି କିମି ଦୂମର ?' ରାହୁଳ ଏଥର ତିକେ ନରିଯାର ଉତ୍ତର ଦେଲା ।

- 'ମାଝେ ..'

- 'କଣ ନାହିଁ ? ସୁବେଳେ ଦୂମର ହେବି ଆଜି ନାହିଁରେ କଣ ପାଇଁ ଉତ୍ତର ଯେ ? ମୁଁ ତ କିମି ବୁଝିପାରୁନି ? ଯୋଜ ଗୋଜି ମୋ ସବୁ ଘରାପଥିବା ଗରି ଅବସ୍ଥାରେ କରିବାକୁ ପରିବି ।

- 'ଆଜି ସବୁ କିମି ହେବି କିମି ଦୂମର ? ମୋତେ ବଢ଼ି କରିବାକୁ ..

- 'ଗୋଜି, କଣ ହେବିଟି ଦୂମର ? ମୋ ସବୁ ଆର ଆମ ଭଲ କିମି କରି ଦୂମର ?' ରାହୁଳ ଏଥର ତିକେ ନରିଯାର ଉତ୍ତର ଦେଲା ।

- 'ମାଝେ ..'

- 'କଣ ନାହିଁ ? ସୁବେଳେ ଦୂମର ହେବି ଆଜି ନାହିଁରେ କଣ ପାଇଁ ଉତ୍ତର ଯେ ? ମୁଁ ତ କିମି ବୁଝିପାରୁନି ? ଯୋଜ ଗୋଜି ମୋ ସବୁ ଘରାପଥିବା ଗରି ଅବସ୍ଥାରେ କରିବାକୁ ପରିବି ।

- 'ଆଜି କିମି ହେବି କିମି ଦୂମର ? ମୋତେ ବଢ଼ି କରିବାକୁ ..

- 'ଗୋଜି, କିମି ହେବି କିମି ଦୂମର ? ମୋତେ ବଢ଼ି କରିବାକୁ ..

- 'ମାଝେ ..'

- 'କଣ ନାହିଁ ? ସୁବେଳେ ଦୂମର ହେବି ଆଜି ନାହିଁରେ କଣ ପାଇଁ ଉତ୍ତର ଯେ ? ମୁଁ ତ କିମି ବୁଝିପାରୁନି ? ଯୋଜ ଗୋଜି ମୋ ସବୁ ଘରାପଥିବା ଗରି ଅବସ୍ଥାରେ କରିବାକୁ ପରିବି ।

- 'ଆଜି କିମି ହେବି କିମି ଦୂମର ? ମୋତେ ବଢ଼ି କରିବାକୁ ..

- 'ଗୋଜି, କିମି ହେବି କିମି ଦୂମର ? ମୋତେ ବଢ଼ି କରିବାକୁ ..

- 'ମାଝେ ..'

- 'କଣ ନାହିଁ ? ସୁବେଳେ ଦୂମର ହେବି ଆଜି ନାହିଁରେ କଣ ପାଇଁ ଉତ୍ତର ଯେ ? ମୁଁ ତ କିମି ବୁଝିପାରୁନି ? ଯୋଜ ଗୋଜି ମୋ ସବୁ ଘରାପଥିବା ଗରି ଅବସ୍ଥାରେ କରିବାକୁ ପରିବି ।

- 'ଆଜି କିମି ହେବି କିମି ଦୂମର ? ମୋତେ ବଢ଼ି କରିବାକୁ ..

- 'ଗୋଜି, କିମି ହେବି କିମି ଦୂମର ? ମୋତେ ବଢ଼ି କରିବାକୁ ..

- 'ମାଝେ ..'

- 'କଣ ନାହିଁ ? ସୁବେଳେ ଦୂମର ହେବି ଆଜି ନାହିଁରେ କଣ ପାଇଁ ଉତ୍ତର ଯେ ? ମୁଁ ତ କିମି ବୁଝିପାରୁନି ? ଯୋଜ ଗୋଜି ମୋ ସବୁ ଘରାପଥିବା ଗରି ଅବସ୍ଥାରେ କରିବାକୁ ପରିବି ।

- 'ଆଜି କିମି ହେବି କିମି ଦୂମର ? ମୋତେ ବଢ଼ି କରିବାକୁ ..

- 'ଗୋଜି, କିମି ହେବି କିମି ଦୂମ

